

PŘÍBĚH

pohádka

PSALI JSTE NĚKDY PAPIROVÝ DOPIS, TAK TO JSTE PAPIRŮ NEDALI TENTO ZÁŽITEK...
O DOPISNÍM PAPIRŮ

Byl jednou jeden dopisní papír, který ležel na stole vedle počítače. Nesnesl pohled na ten obrázek, který na něj škodolibě pomrkával z obrazovky. Totiž vždy, když na něj někdo kliknul ho to rozesmutilo, jak rychle jsou lidé hotovi s tím e-mailem.

A co on? Kam se ztratila ta krása posílání papírových dopisů? Měl zkrátka na e-mail vztek, a tak mu jednoho dne povídá: „Dobře mě teď poslouchej, e-maile! Teď ti řeknu něco o nás, dopisních papírech, abys věděl, že máme na světě ještě stále svoje místo!“

E-mail na něj jen tiše zamrkal z obrazovky na znamení, že ho poslouchá. A tak dopisní papír začal vyprávět.

„Ty jsi prostě napsaný tou věcí, klávesnicí, nebo jak tomu říkáte. Odešlou tě, a svého příjemce jsi tak rychle, že si svou cestu ani nestačíš vychutnat. To mě čeká vždy spousta zážitků!“

„Nejdřív pocítím tu modrost inkoustu, jak se mi jemně vsakuje mezi vlákna papíru. Jak pisatel klouže rukou po mých řádcích a pečlivě zvažuje, jaká slova napsat. Až to někdy šimrá, když chytne slinu a píše proud slov takovou rychlostí, až pero skřípe! Poznám i pisatele našťavného. To je potom pro mě nebezpečná kombinace, jak to řežel!“

„A potom si užívám cestování...“ zamyslel se dopisní papír a e-mail na něj jen zasněně hleděl. „Na poště to razítkem ani moc nebolí. A pak ten tobogán v třídirně.“

„A potom slyšíš, jak se má paní pošťačka, co psaní nese. Už na ni všichni čekají,

co že jim nese za psaní. Jestli radost, nebo trápení.“

„Správná pošťačka si jen na dvorku pohladí kocoura a už spěchá zase dál. K dalšímu domku v ulici...“

„A potom vás ten člověk, jehož jméno bylo celou dobu neseno obálkou až kněmu, rozbalí. Někdy je to atmosféra jako na vánoce. Plná očekávání. A pak čtenář vezme mě, dopisní papír do rukou. Rozloží mě a přečte. Je to jakýsi obřad. Pečlivě studuje napsané řádky a slova.“

„Tak to je můj život, e-maile. Ty elektronická pošta! A co ten tvůj? Natukají do tebe pár řádků, bez hacku a carek, a klik... »odeslat«. A co známka? A obálka? Nepřipadáš si tak trochu nahý, když cestuješ za svým adresátem?“

E-mail bedlivě poslouchal vyprávění dopisního papíru a potom povídá: „Tvé vyprávění bylo velmi zajímavé, dopisní papíre. A v mnoha věcech s tebou souhlasím. Setkání adresáta s tebou je určitě osobnější. Avšak uvaž, na světě se děje spousta krásných věcí, které je lepší vědět hned. Některé zprávy chtějí lidé těm druhým sdělit okamžitě. Nechtějí čekat dva dny, než k nim dorazíš. A od toho jsme dobré my, e-maily. Lidé jsou rádi, že mohou některé zprávy odeslat tak jednoduše kliknutím na „odeslat“!“

Nyní zase poslouchal na oplátku dopisní papír. Musel uznat, že slova e-mailu byla moudrá. Ano. Na světě jsou potřební oba.

A jak se to všechno vysvětlilo, dopisní papír i e-mail na sebe byli hrdí oba, že mohou nést různá poselství. Od té doby, co si spolu promluvili, už dopisnímu papíru nevadilo, že má výhled na ten malý obrázek. Z e-mailu a dopisního papíru se tak nakonec stali dobří kamarádi.

...A DNES UŽ NEPÍŠETE ANI E-MAILY

294

SIHÁČEK

září 2017

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

6. 9. — byla první poprázdňinová schůzka. Už před schůzkou začalo pršet a tu silnější, tu slabší déšť pokračoval stále dál, takže jsme strávili schůzku v klubovně.

V klubovně jsme strávili čas sérií her na židlích a za stolem: -D. Jako první jsme hráli pinkanou s nafukovacím balónkem. Potom jsme odpovídali králi na jeho vrtošivé otázky. Jako třetí to bylo přenášební signálu, svou roli hrál, jako obvykle, admirálův papoušek Karel. Jako poslední na židlích jsme si ještě zahráli - Cambridge x Oxford. Znamou veslovací a přebíhací hříčku. I když je Oxford obvykle favoritem, tentokrát vyhrála loď z Cambridge.

Na závěr jsme si ještě na chvíli zahráli hru s mincí, abychom připravili projektor, a mohli si zavzpomínat na tábor.

Před koncem nás čekal rozstřel. V červnu byla v bodování na prvním místě shoda. Rozhodovat KOSMOTEST. Tady se ukázala zkušenost, a červenou cenu, získala Lucka — gratulujeme.

Před ukončením schůzky jsme si rozdali Půlčik z čísla 292 a předali si šušně za červen a »nové číslo« oddílového časopisu.

13. 9. — se honily mraky, vypadalo to, že začne každou chvíli pršet, ale nestalo se, takže jsme strávili celou schůzku venku.

Přivítali jsme, možnou novou členku, Káju a začali jsme přípravou — podložka, obrázek se vzduchovkou a terče. Venku jsme postupně odstříleli z leže. Kdo právě nestřílel zapisoval písmenka k částem vzduchovky (ten kdo doplnil správně si přečetl »RYCHLÁ VEVERKA«). Kdo měl hotovo, střílel z foukačky.

Po úklidu jsme se pustili do překážkové dráhy. Dvojice běžců kličkovala vysekanou cestičkou kolem zvonku a ostatních, kteří se je na rovince snažili zasáhnout hadrákem.

Nakonec jsme opět poklidili, sundali hadrác (nebudu popisovat, jak snadno dopadl hadrác do okapu a s poklidem tam zůstal...).

Před závěrem jsme si v klubovně rozdali ocenění za minulé pololetí a potom jsme si rozdali ještě pozvánky nejbližší akce a pololetní přehled. Olča a Matouš nám ještě rozdali dobroty jako připomínku svých narozenin — děkujeme a přežeme vše nejlepší :-)

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 20. 9. 2017

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Oko, Terrida

ÚSMĚV PROSÍM

„Víš co jsem ti říkala, ty sáňky budeš půjčovat i bratrovi!“
 „Vždyť mu je půjčuji. Já je mám z kopce, on do kopce.“

Co je to:
 Je to zelené a stojí to v rohu???
 Žába na hanbě!!!

Potkají se dva šneci.
 „Pročpak nemáš ulitu?“ ptá se jeden.
 „Ále, utekl jsem z domova,“ odpoví druhý.

Tatí, kdy už bude ta Amerika?
 Nemluv a pádluj!

Není ti zima chlapče, když chodíš bosý ve sněhu?
 Ani ne, jen mě trochu zebou ruce...

Víš jaký je rozdíl mezi hodinkama a holinkama?
 Nevím... — Žádný. Obojí se natahuje.

Potkají se dvě okurky a jedna říká:
 „Necítím se dnes nějak dobře.“
 A ta druhá na to:
 „No fakt, jsi nějaká zelená...“

Ženy snášejí bolest daleko statečněji, než muži.
 Jak to víte? Vy jste doktor? — Ne, obuvník...

"Kdo se směje naposled,
 ten má dlouhé vedení" :)

PSAL SE ROK 2004 A OKO PRO ŠIHÁČEK PŘICHYSTAL NĚJAKÉ VTIPY,
 NIKDY JSME JE NEZAŘADILI, AŽ TEĎ...

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím luštitelé!
 Tentokrát je úkol jednoduchý, ale odpovědět na otázku, to bude zkouška vaší pozornosti a hlavně kombinačních schopností.

Když spojiš čísla od 1 do 40, objeví se obrázek. Otázka zní — Kdo je na obrázku.

řešení pošlete na oddílovou adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: »mosty byly tři, před útokem na citadelu nezůstal žádný«

LETĚM SVĚTEM

PSAL SE ROK 2003 A MY JSME BYLI S DĚTSKÝM ODDÍLEM VE STARÉ BĚLÉ NA ÚPLNÉM ZAČÁTKU. PO ROCE PRAVIDELNÉ ČINNOSTI A NĚKOLIKA ÚSPĚŠNÝCH SPOLUPRACÍCH SE ŠKOLOU JSME VYMYSLILI STŘELECKOU SOUΤĚŽ PRO VEŘEJNOST...

střelnice byla nově postavená, jen byla na jiném místě

STAROBĚLSKÁ PAŽBA — 15 LET

První ročník proběhl ve dnech 27.-28. září 2003. Byl zároveň poslední, který probíhal během celého víkendu. Zúčastnilo se ho 72 střelců, ale hodnoceno bylo 48.

V prvních ročnících jsme neměli k dispozici střechu, ale počasí nám naštěstí přálo. Sice bylo pod mrakem, ale nepršelo.

Výsledky byly ve všech kategoriích celkem dobré a tehdy nejlepších 111 se za všechny ročníky zlepšilo o 17 bodů. Stále jsme tedy věrni podtitulu soutěže — pro příznivce rekreační střelby. ; -D

první vítěz a tým pádem i první jméno pod „pažbou“

první členové oddílu na soutěži

počítač s prezentací odpovídal době...

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	6.9.	13.9.	s293	řevníka	celk
1.	Lucka	9	9	-	7	25
2.	Tete	6	10	3	-	19
3.	Paťa	9	7	-	-	16
4.	Veverka	7	8	-	-	15
5.	Matyáš	6	8	-	-	14
6.	Dave	6	7	-	-	13
7.	Olča	8	4	-	-	12
8.	Matouš	5	7	-	-	12
9.	Maťo	7	3	-	-	10
10.	Ondřej	4	4	2	-	10
11.	Riša	5	4	-	-	9
12.	Martin	-	9	-	-	9
13.	Kája	6	2	-	-	8
14.	Kája ml	-	3	-	-	3
15.	Adam	-	-	-	-	-
16.	Jirka ml	-	-	-	-	-